

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1414/2017
13.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Анђипилер Поповић и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа пуномоћник ВВ, против туженог ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Војислава Драговић Тубић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 54/17 од 01.02.2017. године, у седници већа одржаној 13.07.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 54/17 од 01.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1300/16 од 20.10.2016. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име доприноса за издржавање тужилаца плаћа месечно износ од по 8.000,00 динара, почев од 01.08.2016. године па убудуће, док за то постоје законски услови, доспеле рате одједном, а будуће до 10. у месецу за текући месец. Преко досуђеног, па до траженог износа од по 12.000,00 динара, као и за период од 12.03.2016. године до 31.07.2016. године, тужбени захтев је одбијен. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 54/17 од 01.02.2017. године, жалба тужилаца делимично је усвојена и првостепена пресуда преиначена у одбијајућем делу, тако што је тужбени захтев делимично усвојен и обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање тужилаца, поред досуђеног износа од по 8.000,00 динара, месечно плаћа још износ од по 2.000,00 динара за сваког од тужилаца, почев од 01.08.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови, доспеле рате одједном, а будуће до 10-тог у месецу за текући месец, путем поштанске уплатнице на име тужилаца, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу (за износ од по 2.000,00 динара месечно) првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се јасно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе, осим што је наведено да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП, без навођења која је битна повреда одредаба парничног поступка учињена у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су рођени ... године. Тужиоци су редовни (на буџету) студенти, друге године Факултета Уписнина за школску годину износи 9.000,00 динара, пријава испита 300,00 динара, овера семестра 3.000,00 динара, а месечни трошкови превоза по 770,00 динара. Њихови родитељи, тужени и ВВ су се развели 2016. године. Тужиоци живе са мајком и бабом у заједничком домаћинству у приземљу куће која је сувласништво њихове мајке и њене сестре. Баба тужилаца прима пензију од 33.364,00 динара. Мајка тужилаца је рођена ... године, запослена је и остварује зараду од 45.000,00 до 52.000,00 динара. Делимично сноси режијске трошкове приземног дела куће који користе. Тужени је рођен ... године, по занимању је ... и живи у стану од 63 м2 који је власништво његовог оца. Власник је папирнице „...“ где остварује месечну зараду од 23.000,00 динара. Власник је путничког возила „...“ старости 18 година. За време трајања брака подигнут је кредит од 462.582,00 динара и плаћа месечну рату од 9.528,00 динара. Од маја прошле године продаје на „...“ школски прибор и просечно недељно од тога заради 6.000,00 динара. Тужени и мајка тужилаца су сувласници парцеле у ... од 0.076 хектара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао туженог да издржавању тужилаца доприноси са по 8.000,00 динара месечно.

Другостепени суд је правилном применом материјалног права делимично преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог да поред досуђеног износа од по 8.000,00 динара месечно плаћа још износ од по 2.000,00 динара за сваког од тужилаца.

Полазећи од потреба тужилаца у вези са исхраном, гардеробом, хигијеном, џепарцем, с обзиром на њихов узраст, те сразмерног дела утврђених режијских трошкова по сваком од четворочланих чланова домаћинства тужилаца, а ценећи и минималну суму издржавања у смислу члана 160. став 4. Породичног закона (која је у септембру 2016. године износила 24.154,00 динара), другостепени суд је правилно закључио да за задовољавање редовних месечних потреба тужилаца, примерених просечном животном стардарду студента на редовном школовању, потребно по 25.000,00 динара.

Правилно примењујући одредбе члана 160. Породичног закона, којом је прописано да висина издржавања се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, а ценећи потребе поверилаца и могућности туженог као дужника издржавања, другостепени суд је правилно преиначио првостепену пресуду и

тужиоцима поред досуђених по 8.000,00 динара на име издржавања, досудио износ од по још 2.000,00 динара. При томе, другостепени суд је правилно закључио да плаћањем овог износа тужиоци ће, уз адекватан могућностима примерен допринос мајке, имати на располагању потребна средства за школовање и задовољавање других основних потреба, а да притом не буде угрожена егзистенција дужника издржавања.

За своју одлуку другостепени суд је дао јасне и ваљане разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Ревизијом се оспорава висина досуђеног износа на име дела доприноса туженог за издржавање тужилаца.

Другостепени суд је при одлучивању о висини доприноса туженог за издржавање тужилаца, имао у виду укупне потребе сваког од тужилаца, висину зараде мајке тужилаца и туженог, као дужника издржавања, ценећи и чињеницу да мајка тужилаца непосредно учествује у задовољавању потреба тужилаца с обзиром на то да са њом живе, правилно закључио да тужени на име свог дела доприноса за издржавање тужилаца треба месечно да плаћа по 10.000,00 динара, како би се тужиоцима обезбедио најмање просечан животни стандард. Стога су неосновани наводи ревизије којима се оспорава висина досуђеног износа на име издржавања тужилаца.

Са изложеног, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић